REJESTR DOTYCZY:

JANKOWSKI Tadeusz

s/c ..... i .....

z d. .....

* 5 marca 1892 w Bolesławicach z.kaliskiej

kraj: POLSKA

+ 29 paźdz. 1964 w Londynie

kraj: UK.

pochowany: Nth Sheen Cemetery

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

153 / 64

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

POL.SŁ.ZAGR.

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

1061 - żona Hilda, dziennikarka / zm. 1977/

Źródła i bibliografia:	**znak rozpoznawczy**
Dziennik Polski 31.10. i 4.11.64 - nekrologi	18/31.X. i 4.XI.64/
Tydzien Polski 21.11.64 - wspomnienie	47/4.XI.64/
Rocznik Polskiej Sł.Zagr. 1939	123
Polska służba zagr.po 1.9.39, Londyn 1954	118
Literatura Polska na obczyznie t.II	111/II/
Rocznik Polonii t.VII	122/VII/
RPTN - wspomnienie	124/XV.22/
Biuletyn Lwowa nr 8 z żałobnej karty	o3/ nr 8/
Bibliography	149/ t.II-poz.1292,-1294; III-1323, 1324/.

Rocznik Polskiego Tow. Naukowego na Obczyźnie T. XV, 1964-65

Ś.p. TADEUSZ JANKOWSKI

Londyn

Zmarły w dniu 29 października 1964. Ś.p. dr Tadeusz Jankowski urodził się w 1892 r. w Bolesławicach ziemi Kaliskiej. Do gimnazjum uczęszczał w Kaliszu i tam wstąpił do konspiracyjnego koła Organizacji Młodzieży Narodowej, wcześnie zaczynając swoją wieloletnią służbę sprawie publicznej. Po ukończeniu gimnazjum wstąpił na wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego, biorąc czynny udział w jego życiu ideowo-politycznym jako członek Związku Młodzieży Polskiej (tzw. Zetu) i stowarzyszenia akademickiego „Zjednoczenie". Wybuch wojny w 1914 r. przerywa jego studia na czas dłuższy. Zastaje go ona w Kaliskim, skąd w 1915 r. przenosi się do Warszawy, by w szeregach tegoż Zetu pracować dla powoli rosnącego w siły obozu niepodległościowego w Kongresówce.

Listopad 1918 r. zastaje go we Lwowie jako delegata na zjazd organizacji młodzieżowych. Automatycznie staje w szeregach obrońców Lwowa, zasługując sobie na cenną pamiątką w postaci odznaki „Orlęta". W 1919 r. wstępuje do organizacji „Straży Kresowej", której celem było pozyskanie Ziem Wschodnich dla Polski psychicznie a nie tylko militarnie i administracyjnie. Pełni w niej ważną funkcję sekretarza generalnego. Po likwidacji Straży Kresowej w 1922 r. przenosi się do Poznania na stanowisko redaktora naczelnego tamtejszego „Przeglądu Porannego". Równocześnie wznawia na Uniwersytecie Poznańskim przerwane studia akademickie i kończy je, uzyskując stopień doktora filozofii na podstawie pracy o Józefie Wybickim jako pisarzu.

W początkach roku 1926 wstępuje do służby w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w dziale najpierw konsularnym (w centrali a potem w konsulacie paryskim — ostatnio na stanowisku konsula generalnego). Jego, powstałe w czasie pracy w Straży Kresowej, zamiłowanie i znajomość problemów wschodnich powoduje przesunięcie go do służby dyplomatycznej najpierw w wydziale wschodnim centrali a potem na stanowisko radcy ambasady R.P. w Moskwie, które pełni do chwili rosyjskiej agresji na Polskę w 1939 r. Ewakuowany z Moskwy do Paryża a potem do Londynu pracuje w dziale wschodnim MSZ do chwili cofnięcia uznania Rządowi R.P. a także i później. Ostatnio pełnił funkcję zastępcy kierownika działu spraw zagranicznych Egzekutywy Zjednoczenia Narodowego.

Zainteresowanie zagadnieniami wschodnimi kieruje go do pracy w przeniesionym z Bliskiego Wschodu do Londynu Instytucie Spraw Wschodnich „Reduta", w którym zostaje sekretarzem generalnym i kierownikiem akcji odczytowej. Staranny dobór i wysoki poziom odczytów „Reduty" to w dużej mierze jego zasługa. Na obu tych placówkach — urzędowej i społecznej pracujes do ostatnich chwil swego życia mimo coraz pogarszającego się zdrowia.

Tadeusz Jankowski pozostawił po sobie duży dorobek w postaci memoriałów na różne tematy opracowywanych w ramach swej pracy w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, które oczywiście nie ukazały się drukiem. Z jego prac drukowanych — poza wspomnianą pracą o Józefie Wybickim jako pisarzu — wymienić należy opracowanie pt. „Prawo wyborcze do parlamentu", które zostało opublikowane przez Biuro Pracy Społecznej w r. 1918, oraz redakcję pracy „Poland and USSR — 1921—1941", ogłoszonej podczas wojny przez Polish Research Centre w Londynie.

Ś.p. Tadeusz Jankowskiego cechowała niezwykła pracowitość, obowiązkowość i solidność w pracy. Posiadał dużą i gruntowną wiedzą w zakresie studiowanych przez siebie zagadnień, dzięki której powołany został na współpracownika Komisji Historyczno-Filozoficznej naszego towarzystwa. Posiadał też nieprzeciętne zdolności, raczej niedoceniane z powodu wielkiej skromności i unikania wszelkiego rozgłosu. W stosunkach z ludźmi był wzorem uczynności, prawości i koleżeństwa. Nade wszystko cechowało go wielkie umiłowanie sprawy publicznej, która stanowiła główną pasję jego życia. Nie wyobrażał sobie życia bez niej.

Cześć Jego pamięci.

JANKOWSKI Tadeusz

Dotyczy.....

Nr rej. 153 / 64

D.P.
31.10.
1964

31/X

Ś. † P.

DR TADEUSZ JANKOWSKI

b. redaktor naczelny „Przeglądu Porannego“ w Poznaniu, wieloletni urzędnik Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, współpracownik działu zagranicznego Egzekutywy Zjednoczenia Narodowego, sekretarz Instytutu Wschodniego „Reduta“, działacz polityczny bez reszty oddany służbie Ojczyźnie zmarł 29 października 1964 w Londynie, o czym zawiadamia

GRONO NAJBLIŻSZYCH PRZYJACIÓŁ

8403

D.P.
4.11.
1964

4.XI.64

Ś. † P.

TADEUSZ JANKOWSKI

Dr filozofii, b. konsul generalny R.P. w Paryżu i b. radca Ambasady R.P. w Moskwie, odznaczony orderem Polonia Restituta, krzyżem niepodległości i złotym krzyżem zasługi, zmarł 29 października 1964 w Londynie.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek 5 listopada. Wyprowadzenie zwłok z kaplicy zakładu pogrzebowego Ballarda, 308 Old Brompton Road, o godz. 11 na cmentarz North Sheen, gdzie nastąpi złożenie do grobu o godz. 11.40.

Autobus od zakładu Ballarda na cmentarz i z powrotem zapewniony.

ŻONA i KOLEDZY z M.S.Z.

8411

4/XI 64

29 października 1964 zmarł w Londynie

Ś. † P.

dr TADEUSZ JANKOWSKI

zasłużony, długoletni sekretarz i kierownik działu odczytowego naszego Instytutu.

Żegnamy Go z głębokim żalem.

RADA INSTYTUTU WSCHODNIEGO „REDUTA“

8410

T.P.
21.11.
1964

Śp. TADEUSZ JANKOWSKI

Zmarły niedawno w Londynie dr Tadeusz Jankowski urodził się w 1892 r. w Bolesławicach Ziemi Kaliskiej i tam wstąpił do konspiracyjnego koła Organizacji Młodzieży Narodowej, zaczynając swoją wieloletnią służbę sprawie publicznej.

Po ukończeniu gimnazjum wstąpił na wydział filozoficzny U.J., biorąc czynny udział w jego życiu ideowo-politycznym jako członek Związku Młodzieży Polskiej (tzw. Zetu) i stowarzyszenia akademickiego „Zjednoczenie". Wybuch wojny w 1914 r. przerywa jego studia na czas dłuższy. Przenosi się do Warszawy, by w szeregach tegoż Zetu pracować dla powoli rosnącego w siły obozu niepodległościowego w Kongresówce.

Listopad 1918 r. zastaje Tadeusza Jankowskiego we Lwowie jako delegata na zjazd organizacji młodzieżowych. Automatycznie staje w szeregach obrońców Lwowa, zasługując sobie na odznakę „Orląt". W 1919 r. wstępuje do organizacji „Straż Kresowa", której celem było pozyskanie Ziem Wschodnich dla Polski psychicznie, a nie tylko militarnie i administracyjnie. Pełni w niej ważną funkcję sekretarza generalnego. Po likwidacji Straży Kresowej w 1922 r. przenosi się do Poznania na stanowisko redaktora naczelnego tamtejszego „Przeglądu Porannego". Równocześnie wznawia na Uniwersytecie Poznańskim przerwane studia akademickie i kończy je, uzyskując stopień doktora filozofii na podstawie pracy o Józefie Wybickim jako pisarzu.

W początkach roku 1926 wstępuje do służby w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w dziale najpierw konsularnym (w centrali a potem w konsulacie paryskim — ostatnio na stanowisku konsula generalnego). Jego powstałe w czasie pracy w Straży Kresowej zamiłowanie i znajomość problemów wschodnich powoduje przesunięcie go do służby dyplomatycznej najpierw w wydziale wschodnim a potem na stanowisko radcy ambasady R.P. w Moskwie, które pełni do chwili rosyjskiej agresji na Polskę w 1939 r. Ewakuowany z Moskwy do Paryża a potem do Londynu pracuje w dziale wschodnim MSZ do chwili cofnięcia uznania Rządowi R.P. a także i później. Ostatnio pełnił funkcję zastępcy kierownika działu spraw zagranicznych Egzekutywy Zjednoczenia Narodowego.

Zainteresowanie zagadnieniami wschodnimi kieruje go do pracy w przeniesionym z Bliskiego Wschodu do Londynu Instytucie Spraw Wschodnich „Reduta", w którym zostaje sekretarzem generalnym i kierownikiem akcji odczytowej. Staranny dobór i wysoki poziom odczytów „Reduty" to w dużej mierze jego zasługa. Na obu tych placówkach — urzędowej i społecznej pracuje do ostatnich chwil swego życia mimo coraz bardziej pogarszającego się zdrowia.

Śp. Tadeusza Jankowskiego cechowała niezwykła pracowitość, obowiązkowość i solidność w pracy. Posiadał dużą i gruntowną wiedzę, posiadał też nieprzeciętne zdolności, raczej niedoceniane z powodu wielkiej skromności i unikania wszelkiego rozgłosu. W stosunkach z ludźmi był wzorem uczynności, prawości i koleżeństwa. Nade wszystko cechowało go wielkie umiłowanie sprawy publicznej, która stanowiła główną pasję jego życia. Nie wyobrażał sobie życia bez niej. Odszedł od nas człowiek niezwykle szlachetny, który dobrze zasłużył się swemu Narodowi.

B.H.